

แบบการเสนอผลงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมิน

นายร่มศักดิ์ ปั่นอุดม

ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน

ปัจจุบันทำหน้าที่

หัวหน้าหน่วยจัดการต้นน้ำน้ำภาค อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก มีหน้าที่

- วางแผนปฏิบัติในการดำเนินการของหน่วยจัดการต้นน้ำน้ำภาค
- ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานในสังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในพื้นที่ในการส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเมี่ยงและภูทอง
- ประชาสัมพันธ์และให้บริการด้านความรู้เรื่องระบบนิเวศต้นน้ำแก่ราษฎรในพื้นที่
- ดำเนินการอนุรักษ์ ปั่นฟู ระบบนิเวศต้นน้ำ เพื่อพื้นที่ต้นน้ำได้รับการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเมี่ยงและภูทอง
- บริหารจัดการแผนงานและงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- ควบคุม กำกับ ดูแล การปฏิบัติงานข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ และ เจ้าหน้าที่ในบังคับบัญชา ให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมายและข้อบังคับของทางราชการ
- ควบคุม ดูแล รักษา วัสดุ ครุภัณฑ์ ของทางราชการในความรับผิดชอบให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ปฏิบัติงานตามแผนงานงบประมาณที่ได้รับให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ

ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง

นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง

ปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้างาน ซึ่งต้องกำกับ แนะนำ ตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ร่วมปฏิบัติงาน โดยใช้ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์และความชำนาญงานสูงมากในด้านวิชาการป่าไม้ ปฏิบัติงานที่ต้องตัดสินใจ หรือแก้ปัญหาที่ยากมาก หรือปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ โดยใช้ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์และความชำนาญงานสูงมากในด้านวิชาการป่าไม้ และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีลักษณะงานที่ปฏิบัติงานในด้านต่างๆ ดังนี้

๑. ด้านการปฏิบัติงาน

๑) ศึกษา วิเคราะห์ ให้คำปรึกษา หรือเสนอแนะทิศทางการกำหนดกลยุทธ์แนวทางการดำเนินงานด้านวิชาการป่าไม้ของหน่วยงาน เพื่อให้เกิดการสอดคล้องและเชื่อมโยงกับนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของส่วนราชการ

๒) ช่วยกำกับ ติดตามการดำเนินงาน หรือพิจารณาเสนอแนะให้เห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ คุ้มครอง ดูแลรักษาทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ส่งเสริมการปลูกป่าฟื้นฟู แก้ไขความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศ ในพื้นที่ป่าไม้ การป้องกันการบุกรุกทำลายป่า การป้องกันและควบคุมไฟป่า การจัดให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดิน ป่าไม้ การอนุญาตที่เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้ตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ การส่งเสริมให้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า รวมทั้งศึกษา วิจัย พัฒนาเกี่ยวกับการอนุรักษ์ การบริหารจัดการเพื่อให้การบริหารและการพัฒนาด้านวิชาการป่าไม้ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

๓) ดำเนินการสร้างและพัฒนาวิธีการและเครื่องมือเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการปฏิบัติงานใน ภารกิจต่างๆ ของหน่วยงาน เพื่อให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของ ส่วนราชการ

๔) จัดทำประเด็น ข้อเสนอ สรุปรายงาน ในการนำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการชุดต่างๆ เพื่อ กำหนดแนวทางหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงานที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ และ เป้าหมายของส่วนราชการ

๕) จัดทำและพัฒนาวิชาการทางด้านวิชาการป่าไม้ในรูปแบบเอกสารทางวิชาการ คู่มือหรือตำรา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้แก่บุคลากรหรือผู้สนใจ

๒. ด้านการวางแผน

วางแผนหรือผู้ร่วมดำเนินการวางแผนงาน โครงการของหน่วยงานระดับสำนักหรือกอง มอบหมาย แก้ปัญหาในการปฏิบัติงานและติดตามประเมินผล เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ที่กำหนด

๓. ด้านการประสานงาน

๑) ประสานการทำงานร่วมกันในทีมงาน โดยมีบทบาทชี้แนะจิตใจทีมงานหรือหน่วยงานอื่นในระดับ สำนักหรือกอง เพื่อให้เกิดความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ที่กำหนด

๒) ชี้แจง ให้ข้อคิดเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการหรือคณะทำงานต่างๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์และ ความร่วมมือในการดำเนินงานร่วมกัน

๔. ด้านการบริการ

๑) ให้คำปรึกษาและบริการข้อมูลสารสนเทศและถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า แก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน หรือประชาชนทั่วไป กำหนดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวและนันทนาการ จัดทำ ระบบสื่อความหมาย และพัฒนาการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว ถ่ายทอดเทคโนโลยีและให้บริการทางวิชาการ เกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติ และบริการการท่องเที่ยวแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชน การบริการและการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงและการอนุรักษ์สัตว์ป่า รวมถึงการสนับสนุนและแจกจ่ายกล้าไม้ เพื่อการ ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ และเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาทางด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า

๒) จัดการฝึกอบรมหรือถ่ายทอดความรู้ หรือนิเทศงานให้แก่บุคลากรในหน่วยงาน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนต้นน้ำกับหน่วยงานภาครัฐ ในการบริหารทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่
หน่วยจัดการต้นน้ำน้ำภาค

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

- ๓.๑ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
- ๓.๒ ทฤษฎีบทบาทและการรับรู้บทบาท
- ๓.๓ แนวคิดองค์กรชุมชน/เครือข่ายลุ่มน้ำ
- ๓.๔ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการต้นน้ำ
- ๓.๕ แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้
- ๓.๖ แนวคิดวัฒนธรรมชุมชน
- ๓.๗ นโยบายของรัฐเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากร
- ๓.๗ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

การมีส่วนร่วมของชุมชนต้นน้ำกับหน่วยงานภาครัฐ ในการบริหารทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่หน่วยจัดการต้นน้ำน้ำภาค เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันการมีส่วนร่วมของชุมชนกับองค์กรภาครัฐ โดยมีเนื้อหารายละเอียดเกี่ยวกับประชากร กลุ่มผู้ให้ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

๔.๑ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ชุมชนต้นน้ำซึ่งอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของหน่วยจัดการต้นน้ำน้ำภาค ประกอบด้วยบ้านน้ำคับ หมู่ที่ ๑๒ บ้านน้ำจวงเหนือ หมู่ที่ ๑๓ และบ้านน้ำจวงใต้ หมู่ที่ ๑๖ ตำบลบ่อภาค อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสนทนาวงวิชาการ ประกอบด้วย กลุ่มผู้นำชุมชน ประธานกลุ่มต่างๆที่อยู่ในแต่ละหมู่บ้าน และชาวบ้านซึ่งเป็นตัวแทนของแต่ละชุมชน

๔.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการมีส่วนร่วมของชุมชนต้นน้ำกับหน่วยงานภาครัฐ ในการบริหารทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่หน่วยจัดการต้นน้ำน้ำภาค ประกอบด้วยแบบสอบถาม และแบบบันทึกการสนทนาวงวิชาการ

๔.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๑) การเก็บรวบรวมข้อมูลในการบันทึกสนทนาวงวิชาการ ดังนี้

๑) นัดหมายการจัดการสนทนาวงวิชาการ

ผู้ศึกษาวิจัยได้ประสานกับผู้นำชุมชนเพื่อขอความร่วมมือในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนต้นน้ำกับหน่วยงานภาครัฐ ในการบริหารทรัพยากรธรรมชาติ ในพื้นที่หน่วยจัดการต้นน้ำน้ำภาค โดยมีการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน

๒) ดำเนินการสนทนากลุ่ม

ผู้ศึกษาวิจัยดำเนินการสนทนา บันทึกการสนทนาเวทีชาวบ้าน และนำมาสรุป วิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากการสนทนาเวทีชาวบ้าน

๒) การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม

ผู้ศึกษาวิจัยดำเนินการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเพื่อขอเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างชุมชนทั้ง ๓ หมู่บ้าน ซึ่งขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรคำนวณตามหลัก Yamamne คือ

$$N = N/1 + (N)(e^2)$$

n=ขนาดตัวอย่าง N=ขนาดกลุ่มประชากร e=ระดับความแตกต่างของค่าสถิติกับพารามิเตอร์ (e=error)

๔.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

๑) ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม

หลังจากที่ผู้ศึกษาวิจัยได้ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูล

๒) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ

๓) ข้อมูลการมีส่วนร่วมของชุมชนต้นน้ำกับหน่วยงานภาครัฐ ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ในพื้นที่หน่วยจัดการต้นน้ำน้ำภาค วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์ ดังนี้

- ๙ -

ค่าเฉลี่ยระหว่าง ๔.๕๑ – ๕.๐๐ หมายถึง ชุมชนมีส่วนร่วมฯ อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง ๓.๕๑ – ๔.๕๐ หมายถึง ชุมชนมีส่วนร่วมฯ อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง ๒.๕๑ – ๓.๕๐ หมายถึง ชุมชนมีส่วนร่วมฯ อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง ๑.๕๑ – ๒.๕๐ หมายถึง ชุมชนมีส่วนร่วมฯ อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง ๑.๐๐ – ๑.๕๐ หมายถึง ชุมชนมีส่วนร่วมฯ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

๔) ข้อมูลจากการสนทนาเวทีชาวบ้าน

ผู้ศึกษาวิจัยนำข้อมูลจากแบบบันทึกการสนทนาเวทีชาวบ้านและข้อมูลที่เป็นข้อเสนอแนะจากการตอบแบบสอบถาม มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา และการสร้างข้อสรุป

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

ผลสรุปจากแบบประเมินการมีส่วนร่วมของชุมชนต้นน้ำกับหน่วยงานภาครัฐ ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ในพื้นที่หน่วยจัดการต้นน้ำน้ำภาค ทำให้ได้ทราบว่า การปฏิบัติงานที่ผ่านมา นั้น ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ในท้องถิ่นของตนเองตลอดในระดับใด และได้ทราบเงื่อนไขต่างๆ รวมทั้งรูปแบบการจัดการ ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการจัดการซึ่งจะนำไปสู่การแก้ไขในอนาคตต่อไป

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

จากการดำเนินโครงการศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนต้นน้ำกับหน่วยงานภาครัฐ ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ในพื้นที่หน่วยจัดการต้นน้ำน้ำภาค เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารภาครัฐที่เกี่ยวข้องนำไปปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานแบบมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยความร่วมมือของชุมชนอย่างถูกวิธี และส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่มีความเข้าใจในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างยั่งยืน อีกทั้งป้องกันการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่อนุรักษ์ตลอดจนยอมรับข้อตกลงในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่จัดทำขึ้นอย่างถูกต้องและยั่งยืน

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

ความยุ่งยากของการศึกษาเริ่มต้นจากการวางแผนและออกแบบการศึกษา โดยเฉพาะการออกแบบสอบถาม เพื่อให้ครอบคลุมประเด็นต่างๆของการมีส่วนร่วม ในส่วนของชุมชนนั้นเรื่องของภาษาและวัฒนธรรมที่มีความแตกต่าง ซึ่งชาวบ้านกลุ่มเป้าหมายคือชาวเขาเผ่าม้ง การสื่อสารเป็นไปได้ไม่ค่อยสะดวก

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

การดำเนินการเก็บข้อมูล พูดคุย หรือรับฟังข้อเสนอแนะต่างๆ ไม่ค่อยเจอชาวบ้านที่จะให้ข้อมูล ต้องมีการปรับเปลี่ยนเวลาในการเก็บข้อมูลเป็นช่วงเวลาเย็นถึงหัวค่ำ เนื่องจากชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ส่วนมากจะออกไปทำงานตั้งแต่เช้าจนถึงเย็น จึงจะกลับเข้าบ้าน หรือต้องไปเก็บข้อมูลในวันที่มีการประชุมหมู่บ้าน

๙. ข้อเสนอแนะ

ในการดำเนินการหรือดำเนินโครงการใดๆ ในพื้นที่ที่ชาวบ้านมีส่วนได้ส่วนเสีย ควรส่งเสริมให้ชาวบ้านหรือชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม และเห็นความสำคัญของโครงการ อาจจะอยู่ในรูปแบบของการทำงานร่วมกัน เช่น เป็นลูกจ้าง หรือเจ้าหน้าที่ในโครงการ หรือร่วมแสดงความคิดเห็นในการดำเนินโครงการ ให้เห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการดำเนินงานหรือโครงการต่างๆจากรัฐ เป็นต้น

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

๑๑. ผู้ร่วมดำเนินการ (ถ้ามี)

(๑) สัดส่วนของผลงาน %
(๒) สัดส่วนของผลงาน %
(๓) สัดส่วนของผลงาน %

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) (ผู้ขอประเมิน)

(..... นายร่มศักดิ์ ปันอุดม)

วันที่ ๑๘ / กุมภาพันธ์ / ๒๕๖๘

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
(๑)	
(๒)	
(๓)	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)
(นายประธาน เดียดสังข์)
(ตำแหน่ง) เจ้าพนักงานป่าไม้อาวุโส ทำหน้าที่
ผู้อำนวยการส่วนจัดการต้นน้ำ
วันที่ ๑๘ ก.พ. ๒๕๖๘
(ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล)

(ลงชื่อ)
(นายสมเกียรติ ยอดทาร์น)
(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๑
วันที่ ๒๖ ก.พ. ๒๕๖๘
(ผู้อำนวยการกอง/สำนัก ขึ้นไป)

- หมายเหตุ : ๑. คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป
อีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวกัน ก็ให้คำรับรองหนึ่งระดับได้
๒. การเสนอผลงานให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕ หน้ากระดาษ A4

แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน (ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)

๑. เรื่อง การกักเก็บคาร์บอนของสังคมพืชป่าไม้บนพื้นที่ลุ่มน้ำในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเมี่ยงและภูทอง

๒. หลักการและเหตุผล

ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศนับเป็นประเด็นหลักที่มีการกล่าวถึงในเวทีสำคัญต่างๆ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ระดับประเทศไปจนถึงระดับนานาชาติ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นล้วนเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับทุกภาคส่วน อาทิ ภาคพลังงาน การขนส่ง การพัฒนาเมืองและโดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งเป็นแหล่งกักเก็บคาร์บอนที่สำคัญ โดยระบบนิเวศป่าไม้มีการสะสมคาร์บอนอยู่ทั้งในส่วนของต้นไม้ที่มีชีวิต ไม้ที่ล้มตายและดินผ่านกระบวนการสังเคราะห์แสงของพืช การหายใจของสิ่งมีชีวิต และการย่อยสลายของจุลินทรีย์ในรูปของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งIntergovernmental Panel on Climate Change[IPCC], (๒๐๐๖) ได้กำหนดแหล่งสะสมคาร์บอนในสภาพธรรมชาติออกเป็น ๕ แหล่ง ได้แก่ แหล่งสะสมคาร์บอนเหนือดิน แหล่งสะสมคาร์บอนใต้ดิน แหล่งสะสมคาร์บอนในไม้ยืนต้นตาย แหล่งสะสมคาร์บอนของซากพืช และแหล่งสะสมคาร์บอนในดิน

ศักยภาพในการกักเก็บคาร์บอนของป่าธรรมชาติมีการแปรผันขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ชนิดป่า ชนิดพรรณไม้ที่เป็นองค์ประกอบของป่า ความหนาแน่นของป่า สภาพภูมิประเทศ และปัจจัยสิ่งแวดล้อม โดยป่าธรรมชาติที่มีความสมบูรณ์ มีความหนาแน่นของไม้ขนาดใหญ่จำนวนมาก ทำให้มีมวลชีวภาพและการกักเก็บคาร์บอนในมวลชีวภาพสูง ในขณะที่การกักเก็บคาร์บอนของสวนป่าขึ้นอยู่กับความแตกต่างของมวลชีวภาพเป็นสำคัญ ซึ่งมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ชนิดต้นไม้ อายุ ระยะปลูก และสภาพของท้องที่ ตลอดจนแนววิถีชีวิตที่ใช้ในการจัดการ ส่วนใหญ่แล้วระยะปลูกที่แตกต่างกันทำให้มีจำนวนต้นไม้ต่อพื้นที่แตกต่างกัน

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเมี่ยงและภูทอง เป็นอีกพื้นที่หนึ่งที่มีการฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรมอันเนื่องจากการทรัพยากรป่าไม้ในอดีต โดยการปลูกฟื้นฟูและการจัดการเพื่อให้เกิดการทดแทนตามธรรมชาติ เพื่อเป็นแหล่งกักเก็บคาร์บอนและลดสภาวะโลกร้อน การสำรวจทรัพยากรป่าไม้และความหลากหลายทางชีวภาพและประเมินสถานภาพของทรัพยากรบนพื้นที่ลุ่มน้ำในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเมี่ยงและภูทอง โดยใช้ระบบมาตรฐานสากลมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำควบคู่กับการอนุรักษ์เพราะเป็นกิจกรรมการศึกษาวิจัยเพื่อให้รู้ถึงศักยภาพของพื้นที่ ซึ่งมีมูลค่าในด้านต่างๆ ทั้งที่เป็นตัวเงินและเป็นมูลค่าทางระบบนิเวศที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ และยังสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจมาวิเคราะห์ปริมาณการกักเก็บคาร์บอนในพื้นที่นั้นได้ ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างสังคมพืชและการกักเก็บคาร์บอนในพื้นที่ที่จัดการที่เป็นป่าอนุรักษ์ เพื่อเป็นข้อมูลและแหล่งเรียนรู้ในด้านการจัดการป่าเพื่อส่งเสริมการกักเก็บคาร์บอนต่อไป

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

๑) สำรวจข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพของพันธุ์ไม้ในพื้นที่

๒) การคำนวณมวลชีวภาพของสังคมพืชป่าไม้บนพื้นที่ลุ่มน้ำในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเมี่ยงและภูทอง ใช้สมการแอลโลเมตริกสำหรับการคำนวณมวลชีวภาพของสังคมพืชป่าไม้ ทั้งหมด ๕ แหล่ง ได้แก่ แหล่งกักเก็บในมวลชีวภาพเหนือดิน แหล่งกักเก็บในมวลชีวภาพใต้ดิน แหล่งกักเก็บในไม้ตาย แหล่งกักเก็บในซากพืช และแหล่งกักเก็บในดิน

- ๓) นำข้อมูลจากการสำรวจทรัพยากรป่าไม้มาวิเคราะห์หาปริมาณการกักเก็บคาร์บอนที่สะสมอยู่ในระบบนิเวศของป่าชนิดต่างๆ

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ๑) เพื่อให้ทราบถึงปริมาณการกักเก็บคาร์บอนของสังคมพืชป่าไม้บนพื้นที่ลุ่มน้ำในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเมี่ยงและภูทอง
- ๒) สามารถแก้ไขปัญหามภาวะโลกร้อนได้ถูกต้องตามหลักวิชาการ
- ๓) เพื่อให้ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของทรัพยากรป่าไม้
- ๔) เป็นข้อมูลช่วยในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ และประชาชนทั่วไป ได้ทราบถึงประโยชน์ของการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- ๑) ทราบถึงปริมาณการกักเก็บก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ของสังคมพืชป่าไม้บนพื้นที่ลุ่มน้ำในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเมี่ยงและภูทอง
- ๒) สามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่ช่วยลดปัญหามภาวะโลกร้อน
- ๓) เจ้าหน้าที่ และประชาชนทั่วไป ได้รับความรู้และเห็นคุณค่าถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

(ลงชื่อ) (ผู้ขอประเมิน)

(นายระพีภัฏ ปิ่นอุดม)

วันที่ ๑๘ / กุมภาพันธ์ / ๒๕๖๘